

Ty, který nejvíc znáš, archanděli Hněvu
Jsi zavržený Bůh a zbavený chvalozpěvů
Ó, jak ukřivdil ti, kníže Exilu
Ač byl jsi poražen nepříšel's o sílu
Ty který víš, pane hlubin králi
Jsi lékař úzkostí a utišuješ žaly
Ty který víš, že všech nejkrásnější anděli
Který jsi byl osudem opovržen a zrazený
Ty otče sirotků jež hněvu proklínaje
Bůh otec vypudil nás z pozemského ráje
Ty lampo vyhnanců a objevitelů
Jsi knězem šibenic a padlých mstitelů

Ty abys zachránil nás z pozemského víru
Učil's nás alchymii míchat jed a síru
Ty, který pronikáš svým zrakem arzenál,
víš, kde kovy pohřbené spí v tvrdém lůně skal
Znáš každý kout máš moc nad temnotami
Kam nepřející Bůh ukryl svoje drahokamy
Ty, který se Smrtí svou starou milovnicí
splodil jsi Naději tu ladnou kouzelnici
Ty vkládáš do srdcí žen nebezpečné dary
Kult ran a přepychu na nahém těle cáry
Ó, náš králi, tví uctívatelé
jsou poznamenání jako Kain na těle

Ty abys zachránil nás z pozemského víru,
Byl jsi poražen, nepříšel's o sílu
Ty, světlo prokletých, štvancova hůl
Ty's pod šibenicí modlitbu mou vyslechnul
Buď zdráv a veleben v tom ráji na nebi
Kde's vládl, Satane, tvá moc tě velebí
Buď zdráv tam v hlubinách, kde poražen spíš v tichu,
Ať jednou spočinu pod slavným stromem hříchů
Slituj se nad dlouhou mojí bídou
Dej jednou duši mé vedle tebe spočinout
V tu slavnou hodinu, kdy jako nový chrám
Já tvoji ratolest zas zvednu k výšinám

|: Natrhám květiny zla na dně propasti černého ráje :|

|: Natrhám květiny zla, černého ráje :|